

Jeg er nu ikke søyndig nok til bestemt at kunne sige, om Naalsø er det mest passende Sted for et saadant Fyr, som her søges Bevilling til, men det har altid forekommet mig at være et særdeles godt Sted at anbringe det paa. Naalsø danner omtrent Toppunktet i en meget stump Vinkel, hvis ene Ben dannes af Nordreperne og Østern, og hvis andet Ben dannes af Søndern, Store- og Lillelimon, Skus og Søndø. Et Skib, som det lykkes at faae Landfjending ved Dag, vil, naar der er et Fyr paa Naalsø, ikke behøve at frygte for at sætte ind paa Land i den sikke Overbevisning, at det vil faae Fyret i Sigte, naar Mørket bryder paa, og dersom Omstændighederne skulde være saadanne, at det ikke kunde søge Havn i Mattens Løb, vilde det altid kunne holde det gaaende indenfor Fyrets Synsbvidde, indtil Morgenen bryder frem, og saa vil det altid kunne ved Dagen søge den bekvemteste Havn. Jeg tror, at den almindelige Mening ogsaa er, at Naalsø er et af de hensigtsmæssigste Steder til Fyrets Anbringelse, og jeg tager meget fejl, hvis ikke det Andragende, som af Landstingsmanden for Færøerne (Müller) og mig i 1880 blev indgivet til Marineministeriet, gif ud paa, at Fyret skulde anbringes der, og dette Andragende var undertegnet af saa godt som alle Rhedere paa Færøerne og alle de Søkaptainer, som føre Skib derpaa. Jeg siger, at jeg anser Naalsø for at være et hensigtsmæssigt Sted, men det er jo under den Forudsætning, at Fyret hovedsagelig skal beregnes paa dem, der beseile Færøerne, og som der vil søge Havn, og ikke saa meget paa forbiiseilende Skibe, som skulle andetsteds hen; thi deres Kurs vil i Reglen ligge saa langt borte fra Færøerne, at de kun i de færreste Tilfælde vilde faae Verne i Sigte. Men det er ikke alene for Skibe, at et saadant Fyr kan blive til uberegnelig Nytte, men det er ogsaa for den Mængde aabne Fisterbaade, som til alle Aarets Tider gaa langt ud tilhavs for at fiske, og som, naar Matten bryder frem, ere nødt til at søge ind til Land, og de have ikke det Hjælpemiddel, som Skibene have, at kunne sætte tilfods, naar Veiret skulde blive uroligt. De maa søge Land, og for dem er det Livet om at gjøre at være nogenlunde vis paa den Retning, hvori de skulle holde. Det er derfor, jeg vil anbefale denne Bevilling særdeles væmt, først og fremmest til det ærede Finantsudvalg og dernæst til det høie Thing. — Jeg stoler ogsaa paa, at Thinget vil vise den samme Velvilie, som det i saa mange Aar har vist, lige overfor Bevillingen til Opførelse af Skolebygninger paa Færøerne. Den er iaar temmelig stor, men den vil nu

afstige, tror jeg, i de nærmest paafølgende Aar, da der nu er gjort saa Meget, at man maa sige, at Størstedelen — naturligvis langtfra alle — af de Krav, som kunne stilles, ere ved at være fyldstgjorte. Der er forlangt paa en Bevilling under Justitsministeriet til en Beboelsesleilighed under Baag paa Søndø det sædvanlige Beløb af 2,600 Kr. Jeg vilde ønske, at det var muligt at faae dette Beløb forøget med en 4—500 Kr., ikke naturligvis til Opførelse af Beboelsesleiligheden, men til en Hovedreparation af den Skole, Bygden har. Denne Skole er nemlig opført af Bygden selv eller, rettere sagt, af to patriotisk finde Mænd i Bygden, der have ladet Skolen opføre paa egen Beføstning og stænkent Skolebygningen til Kommunen, men den er opført af temmelig daarlige brændte Sten, og det har vist sig, at disse Sten ikke have været istand til at modstaa Klimaets Paavirkning paa den ene Side, nemlig paa den Side, som vender ud mod Vandet, og jeg har selv nu iaar havt Leilighed til at se denne Bygning og kan forsikre, at Stenene have lidt særdeles meget, og Skolestuen derfor ikke er fri for Jugt. Det var derfor denne Kommunes Hensigt at indgive Begjæring til Lagthinget om at faae et noget større Bidrag, end her er søgt paa Finantsloven, men dette Andragende kom saa sent til Lagthinget, at der ikke var Tid til at forhandle det, og derfor blev Beløbet opført med den Sum, som nu findes paa Finantslovsforlaget. Jeg vilde, som sagt, sætte stor Pris paa, om det var muligt at faae dette Beløb noget forhøiet.

Efter at have talt om disse Sager skal jeg med et Par Ord berøre, hvad der er iagt af ærede foregaaende Talere, det skal være meget kort, og jeg haaber, at det ikke skal give synderlig Anledning til Besvarelser. Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Njorbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holsten) i sit første Foredrag var i en noget spøgfuld Stemning, Skade kun, at denne spøgfulde Stemning saa ofte gif over i sin Modsetning, men under et af disse spøgfulde Anfald kunde det ærede Medlem ikke lade være med at benytte Amtmandsboligen paa Færøerne og Amtmand Finzen som Gjenstand for sin Spøg. Jeg finder nu ikke videre Anledning til at komme ind paa Sagen, efter at den høitærede Justitsminister har oplyst det ærede Medlem om nogle nærmere Omstændigheder, som syntes at svække det ærede Medlems Angreb. (Modsigelse.) Jeg kan ikke forstaa, at der kan lægges Amtmanden paa Færøerne Noget til Last med Hensyn til Opførelsen af en Bygning, hvortil en Arkitekt har givet Teg-